

Päijät-Hämeen

ILVES

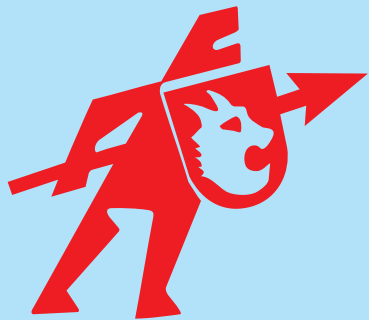
Nro 2: 2026

Lippujuhlan päivän
ylennykset
Päijät-Hämeessä s.6

Päijät-Hämeen reservipiirin ja Päijät-Hämeen kiltapiirin lehti

68. vuosikerta

PÄIJÄT-HÄMEEN ILVES 2/2026

Ainakin vuodesta 1959.

Päijät-Hämeen reservipiiri ry:n ja
Päijät-Hämeen Kiltapiiri ry:n tiedotuslehti

Päätoimittaja | Erkki Vilja
erkki.vilja@phreservi.fi

Toimitussihteeri, taitto | Timo Taulo
timotaulo@gmail.com
p. 040 7010633

Päijät-Hämeen reservipiiri ry

Puheenjohtaja | Erkki Vilja
erkki.vilja@phreservi.fi
p. 040 500 2757

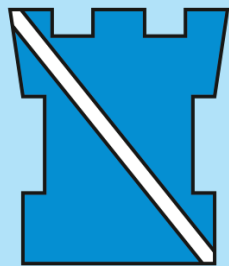
Toiminnanjohtaja | Marko Patrakka
markopatrakka@phnet.fi
p. 050 557 0761

Päijät-Hämeen Kiltapiiri ry

Puheenjohtaja | Jari Salonen
jari@jarisalonen.fi
p. 044 021 1211

Lehden julkaisija | Päijät-Hämeen reservipiiri
Yhdyskatu 25, 15170 Lahti
www.phreservi.fi
ilves@phreservi.fi

ISSN 2670-0670

Ilveksen sivuilla 2/2026:

4

Pitkin poikin piiriä – uutisia maakunnasta

6

Puolustusvoimain lippujuhlan päivän ylennykset
Päijät-Hämeessä

9

RUL juhlii 95-vuotista taivaltaan

10

Lahden Reserviläisten aktiivisuus kasvanut

12

Koepanosammunnat Vekarajärvellä

16

Tammenlehvän perinneyhdistys vaalii veteraanien
perinnettä

18

Sysmän Reserviläiset veteraanien asialla

19

Nastolan Reserviläiset seppeleenlaskussa

20

Päijät-Hämeen reserviläiset Oltermannin hiihdossa

24

Lottatyötä ei unohdeta

28

Mannerheim-ristin ritari Rytöniemi

29

Tulospörssissä reservipiirin SRA-mestarit

30

Terveisiä eduskunnasta: Mira Nieminen

Takasisvulla lähiajan tapahtumia

Toimituskunta | Marko Patrakka, Jari Salonen, Timo Taulo.

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Jutut, kuvat ja juttuideoita toimituskunnalle: markopatrakka@phnet.fi

Lehti toimitetaan vapaaehtoistyönä. Ilmoitustulot käytetään reservipiirin keskeisiin toimintoihin, koulutukseen, tiedotukseen ja ampumatöihin. Ilmoita Päijät-Hämeen Ilveksessä.

Kansikuva: Puolustusvoimat

SNAFU!

Kesäkautta ja lämpöä kohti mennään. Maailmalla käydään edelleen lämpöisenä ja viimeisimpinä tapahtumina hämmennetään Hormuzinsalmen suunnalla. Voisi kyynisesti todeta amerikkalaiseen tapaan tilanteen olevan ”SNAFU” (Situation Normal All Fucked Up).

Ukrainan tapahtumat läikähtelevät Suomeenkin drooniuhan myötä. Muutama drooni on tippunut Kouvolan suunnalla ja koettiin myös varoitus mahdollisesta uhasta. Varoitusjärjestelmä tai pikemmin sen puuttuminen osoitti, että digitekniikan yhtenä johtavana maana ollaan varoittamisessa silti lapsenkengissä.

Tapahtumia piirissä on ollut kevään aikana mukavasti. Tässä lehdessä palaataan vielä Oltermanni-hiihdon tunnelmiin, on pidetty lukuisia MPK-kursseja, SRA-kursseja jne. Reserviläisliiton tapahtuma Padasjoella täyttyi kolmessa tunnissa! Toukokuu on perinteisesti erilaisten kampanjoiden aikaa mm. ”Tulta toukokuussa” ja Resulin 4 Day March. Kuntoa voi käydä testaamassa kuntotesteissä ja saada tietoa omasta kuntotasosta. Toista kertaa Lahden alueella järjestettävä Kesäyön marssi koittaa 6.6. ja sinne toivotaan runsasta osallistumista.

Kesän odotus ei tuonut pelkkiä hyviä uutisia. Maanpuolustustalon viereen rakennettava datakeskus tarvitsee käyttöönsä tiloja ja vuokrasopimuksemme irtisanottiin. Uusia korvaavia tiloja etsitään koko ajan kuumeisesti ja toivottavasti seuraavassa lehdessä voidaan esitellä uuden maanpuolustustalon tiloja.

Kevät on myös valmistajaisten ja yo-juhlien aikaa. Onnea kaikille ammattiin valmistuneille ja valkolakin saaneille. 4.6. Puolustusvoimien lippujuhlan päivänä jaetaan huomionosoituksia ja ylennyksiä. Ylennys ei ole palkinto, vaan osoitus sitoutuneesta ja pitkäjänteisestä työstä maanpuolustuksen eteen. Onnittelut kaikille ylennetyille ja huomionosoituksen saaneille!

Erkki Vilja

Päijät-Hämeen Reservipiiri | puheenjohtaja

HARTOLASSA reserviläisten saivat kevätkokoukseensa vieraakseen Heinolan Reservilästen puheenjohtajan **Simo Forsströmin**.

Kokouksessa oli nähtävillä Hartolaan jo aiemmin tänä vuonna reservipiirin kevätkokouksessa myönnetty Päijät-Hämeen reservipiirin ”Vuoden malliyhdistys” -kiertopalkinto sekä puheenjohtajallemme **Tero Mäyrälle** myönnetty Päijät-Hämeen reservipiirin ”Vuoden reserviläinen”-kiertopalkinto.

Yhdistyksellä oli myös kunnia palkita vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa ansioituneita jäseniä. Kaikkiaan palkittavia oli kahdeksan.

Seuraavat henkilöt palkittiin Reserviläisliiton erikoisluokan ansiomitaleilla: **Timo Rantanen** (oik.), **Kari Oksanen**, **Reijo Serti**, **Janne Ruoppi** sekä **Jussi Tommola**. Viimeisenä rivissä Simo Forsström, joka avusti mitalien jaossa. Mitali myönnettiin lisäksi **Juho Kuismalle**, **Juho Lahtiselle** sekä Tero Mäyrälle.

PADASJOELLA laskettiin Kaatuneiden muistopäivänä kukkalaitteet ja reserviläiset olivat kunniaavartiossa. Tapahtumaa tehtiin yhteistyössä Padasjoen kunnan, Padasjoen seurakunnan ja muiden kansalaisjärjestöjen kanssa.

Kunniavartiot ja kukkalaitteet laskettiin Sankarihaudoille, Karjalaisten muistomerkillä, Lotta-Svärd muistomerkillä sekä punaisten ja valkoisten muistomerkeille.

ORIMATTILAN RESERVILÄISTEN perinnepäivää vietettiin Mannerheim-ristin ritarin no. 89 **Toivo Ovaskan** syntymäpäivänä, perinteisin menoin. Ritarin poika **Teemu Ovaska** luki kappaleen kirjasta ”Selviytymistarina, Suomi 1939-1945”, jonka jälkeen siirryttiin kahvikupin ääreen muistelemaan Toivo Ovaskan elämää. (Kuva Matti-Juhani Vilo)

HEINOLAN RESERVILÄISET ottivat vastaan Päijät-Hämeen reservipiirin kevätkokouksessa ”Piirin paras” -huomionosoituksen.

”Arvoisat Reserviläisveljet ja -sisaret. Reserviläispiiri esittää syvän ja vilpittömän kiitoksensa kaikille teille, jotka olette antaneet panoksenne yhdistyksemme hyväksi kuluneen vuoden aikana. Maanpuolustushengen ylläpitäminen ja vapaaehtoistyö vaativat kestävyyttä, omistautumista ja pyyteetöntä asennetta. Teidän arvokas työnnne on ollut peruskivi, jonka varaan yhdistyksemme toiminta ja vaikuttavuus rakentuvat. Yhteinen tahto ja teot isänmaan hyväksi yhdistävät meitä.”

HOLLOLASSA vietettiin Kansallisen veteraanipäivän juhlaa 27.4. Sovituksen kirkossa järjestetyn juhlatilaisuuden merkeissä.

Tilaisuuden järjestivät Hollolan Reserviupseerikerho yhteistyössä Hollolan seurakunnan ja kunnan kanssa. Paikalle saapui lähes 60 osallistujaa, heidän joukossaan Hollolan vanhin elossa oleva lott, 101-vuotias **Aino Valonen** (kuva).

Viime vuonna toimintansa päättänyt Hollolan Sotaveteraaniihdistys luovutti varansa, perinnetyönsä ja yhdistyksen lipun Hollolan Reserviupseerikerholle, joka jatkaa veteraaniperinteen vaalimista Hollolassa. Kerhon puheenjohtajana toimii **Antti Kerppilä** (kuva).

Vuonna 1966 perustettu veteraaniihdistys teki vuosikymmenten ajan merkittävää työtä veteraanien hyvinvoinnin, kuntoutuksen ja yhteishengen tukemiseksi. Hollolassa elää edelleen yksi veteraani, yksi lott ja 13 veteraanien puolisoa. (kuva Satu Taitto)

Kolmen valtakunnan rajapyykillä 27.4.1945. SA-Kuva

Puolustusvoimain lippujuhlan päivän ylennykset Päijät-Hämeessä

*Hämeen aluetoimiston päällikkö on ylentänyt
04.06.2026 seuraavat henkilöt reservissä:*

Majuriksi

Harjula Vesa Janne Juhani, Lahti

Kapteeniksi

Metsäranta Sami Mikael, Lahti

Tervala Mika Tapio, Hollola

Valkonen Jouko Martti Artturi, Orimattila

Yliluutnantiksi

Hautamäki Jenni Matleena, Lahti

Joukas Oskari Juhani, Lahti

Kalliomaa Antti Mikael, Lahti

Karvinen Heikki Sakari, Heinola

Kuisma Juho Erik, Hartola

Lampovaara Teemu Olavi, Lahti

Läderberg Vesa Kristian, Hollola

Luutnantiksi

Ahonen Jukka Pekka, Lahti

Hyttinen Ville Petteri, Lahti

Hämäläinen Kaisa Enne Hannele, Hollola

Kuikka Eetu Ilmari, Sysmä

Kuura Toni Aleksis Kristian, Lahti

Kähönen Miikka Toni Juhani, Hartola

Pihlaja Mikael Jami Juhani, Lahti

Somerkallio Manu Arttu Eemeli, Heinola

Vänrikiksi

Reini Mika Petteri, Lahti

Yliväapeliksi

Bäckman Kalle Juhani, Lahti

Härkönen Arto Mikko Olavi, Lahti

Ikävalko Tomi Pasi, Sysmä

Kiljunen Juha Teemu, Lahti

Saksa Tiina Johanna, Hollola

Väapeliksi

Eerola Teemu Heikki, Heinola

Hätönen Arttu Mikael, Lahti

Kallio Mattias, Padasjoki

Kuhlman Rami-Valtteri, Lahti

Laaksonen Jani Kristian Johannes, Lahti

Lukkari Heikki Petteri, Hollola

Mattila Antti Markus Kalervo, Heinola

Niskanen Marko Tapani, Lahti

Pyyhtiä Samuli Pentti Mikael, Sysmä

Sirola Seppo Henriikki, Lahti

Ylikersantiksi

Backman Tommi Henri Sakari, Lahti

Eho Lasse Juhani, Hollola

Eloranta Jyrki Tapio, Lahti

Halme Santeri Mikael, Lahti

Hyyrynen Kimmo Tapio, Lahti

Iso-Kuortti Tero Petri Sakari, Heinola

Juhonen Tuomas Eetu Artturi, Lahti

Jukarainen Antti Juha, Lahti

Jäntti Johanna Janina Julia, Asikkala

Kallioinen Esa Aleks, Lahti
 Kautonen Aku Mattias, Lahti
 Kiviniemi Mattias Aleksanteri, Lahti
 Kuoppala Ville Hannu, Lahti
 Laiho Jani Arvo Juhani, Hollola
 Latva-Kiskola Tommi Eevert, Lahti
 Meiseri Vilppu Joonas, Lahti
 Ruponen Antti Tuomas, Hollola

Kersantiksi

Alaluukas Juha Olavi, Hollola
 Andersson Elias Erik Christian, Lahti
 Elo Juuso Tapani, Heinola
 Hallikainen Jonatan Elmo Oskari, Lahti
 Hannuksela Pekka Ilari, Lahti
 Hautakorpi Juha-Petteri, Lahti
 Hintsanen Roope Santeri Eemeli, Lahti
 Jokinen Antti Petteri, Orimattila
 Kasanen Tuomo Taneli, Hollola
 Kekola Tuomas Hermann, Lahti
 Kettunen Kiia Sofia, Lahti
 Kinnunen Jari Juhani, Hollola
 Laaksonen Vesa Pekka, Lahti
 Leivo Marko Juhani, Lahti
 Lyytiäinen Topi Mattias, Orimattila
 Paavola Pekka Antero, Asikkala
 Pajula Heikki Iisakki, Hollola
 Pakarinen Toni Johannes, Heinola
 Piironen Samu Elmeri, Lahti
 Pohjonen Joni Tapio, Lahti
 Raita Leevi Oskari Joonatan, Lahti
 Rantanen Tuomas Tapani, Hartola
 Rihu Joni Samuli, Heinola
 Ristola Joonas Aleksanteri, Lahti
 Rätty Harri Tapani, Lahti
 Salo Juha-Matti, Lahti
 Salonen Miikka Jussi Antero, Lahti
 Seppälä Taavi Jesper, Lahti
 Särkkä Henri Juho Artturi, Lahti
 Tikkanen Pablo Markus, Lahti
 Timonen Weikka-Mikael, Lahti
 Tschokkinen Jami Ilmari, Lahti

Turunen Kasper Sebastian, Lahti
 Töyrylä Teemu Oskari Henrik, Lahti
 Vartiainen Petri Tapio, Lahti
 Veijonmaa Tero Juhani, Lahti
 Österlund Karri Santeri, Lahti

Alikersantiksi

Aaltonen Arto Mikael, Heinola
 Ikonen Jarmo Jani Antero, Lahti
 Karppinen Markku Mattias Mikael, Lahti
 Laaksonen Miika Valtteri, Hollola
 Lassenius Vera Li, Lahti
 Malinen Jesse Santeri, Lahti
 Nieminen Sami Kristian, Lahti
 Nikkari Sami Anthon, Hollola
 Niskanen Juha Petteri, Lahti
 Pekonen Mikko Mattias Timonpoika, Heinola
 Torniainen Roope Antti Antero, Hollola
 Tuhkio Seppo Tuomas, Lahti
 Törnroos Henri Oskari, Heinola
 Virolainen Joni Veikko Johannes, Kärkölä
 Wallenius Jani Matti Antoni, Lahti

Korpraaliksi

Fuangprayoon Nawin, Lahti
 Hellgren Sammy Rainer, Hollola
 Hiltunen Lasse Tapani, Hollola
 Lehikoinen Joni Olavi, Lahti
 Leppä Tuomas Oskari, Lahti
 Nokkanen Ilari Onni Olavi, Lahti
 Palo Petri Kari Mikael, Hollola
 Roine Jarno Juhani, Kärkölä
 Saarelainen Mikko Petteri, Heinola
 Simola Kaapo Arvo Sakari, Lahti
 Torkkel Mikko Uolevi, Lahti

Ylipursimieheksi

Jokinen Veikko Ilmari, Hollola

Alikersantiksi (merivoimien koulutushaara)

Marjakoski Teemu Eemil, Lahti

RUL juhlii 95-vuotista taivaltaan Haminassa

SUOMEN RESERVIUPSEERILIITTO

VIETTÄÄ 95-vuotisjuhlavuottaan näyttävästi historiallisessa Haminassa lauantaina 1. elokuuta 2026.

Juhlapäivä käynnistyy puolenpäivän aikaan seppeleenlaskulla, minkä jälkeen ohjelma jatkuu Reserviupseerikoulun tiloissa. Päivän huipennuksena nähdään klo 14 alkava Hamina Tattoo juhlanäytös Hamina Bastionissa. Marssishow tarjoaa juhlaväelle mahdollisuuden kokea kansainvälisen sotilasmusiikin näyttävää tunnelmaa historiallisessa ympäristössä.

Järjestäjät odottavat tapahtumaan jälleen runsasta osallistujajoukkoa eri puolilta maata.

**Reservi-
upseeri-
perinne
ulottuu yli
sadan vuoden**

**"Kivääri voimistelu-
ohjelmaa läpikäydään"
– kuva Reserviupseeri-
koululta vuodelta 1937.**

SUOMALAISEN RESERVIUPSEERIKOULUTUKSEN JUURET ulottuvat itsenäisyyden alkuvuosiin. Ensimmäiset reserviupseerikurssit järjestettiin vuonna 1918 Vimpelissä, ja koulutus siirtyi Haminaan vuonna 1920. Vuosikymmenten aikana Suomessa on koulutettu yli 180 000 reserviupseeria.

Nykyisin reserviupseerikoulutusta annetaan Haminan lisäksi myös Merisotakoulussa, Ilmasotakoulussa, Panssariopistossa sekä Utin jääkäriylikoulussa. Vuosittain noin 7–8 prosenttia varusmiehistä suorittaa reserviupseerikoulutuksen.

Järjestäytynyt reserviupseeritoiminta alkoi 3. joulukuuta 1925, jolloin Helsingissä perustettiin valtakunnallinen Reserviupseerikerho. Toiminta kasvoi nopeasti, ja 17. toukokuuta 1931 syntyi perustavassa kokouksessa Suomen Reserviupseeriliitto.

Ensimmäisen toimintavuotensa lopulla liitolla oli alle 500 jäsentä. Tänä päivänä RUL muodostaa valtakunnallisen maanpuolustusjärjestön, johon kuuluu lähes 300 jäsenyhdistystä, 20 reserviupseeriä ja noin 26 000 henkilöjäsentä.

Prikaatinkenraali Timo Saarisen ajankohtaiskatsausta kuunneltiin keskittyneesti. Esityksessä käsiteltiin laajasti sekä kotimaan että kansainvälisen turvallisuustilanteen ajankohtaisia aiheita.

Lahden Reserviläisten aktiivisuus kasvanut

LAHDEN RESERVILÄISET RY:N kevätkokous järjestettiin 26.3.2026 Maanpuolustustalolla. Paikalla oli reilut 30 vapaaehtoista maanpuolustajaa.

Kevätkokouksen aluksi prikaatinkenraali **Timo Saarinen** piti ajankohtaiskatsauksen Puolustusvoimien tilanteesta. Katsauksessaan kenraali Saarinen käsitteli myös Suomen kannalta merkittävien ulkomaisten sotien tilanteita ja niiden vaikutuksia Suomelle. Esityksen lopuksi osallistujat saivat vastauksia kysymyksiinsä.

Varsinainen kevätkokous sujui hyvässä yhteishengessä. Kokoukahvien jälkeen Lahden Reserviläiset ry:n puheenjohtaja toivotti osallistujat tervetulleiksi ja avasi kokouksen.

Kokouksen aikana kävi ilmi, että yhdistyksen hallitus on hoitanut tehtävänsä kiittävästi. Yhdistyksen aktiivisuus on kasvanut, mikä näkyy järjestettyjen tapahtumien sekä osallistujamäärien lisääntymisenä edellisvuoteen verrattuna. Yhdistyksen talous on vakaalla pohjalla ja varoja käytetään jäsenistöä palveleviin kohteisiin.

Tilaisuudessa jaettiin kaksi huomionosoitusta. Vuoden Reserviläiseksi valittiin yhdistyksen pitkäaikainen ja aktiivinen sihteeri **Tuomo Virta**. Lisäksi Lahden Reserviläiset ry:n standaari luovutettiin erityisesti ammuttatoiminnan koulutuksessa ja järjestelyissä ansiotuneelle sekä pitkään hallitustyössä vastuuta kantaneelle **Timo Lahtiselle**.

Kevätkokouksessa vallitsi hyvä yhteishenki ja yhdistyksen toiminta jatkuu myös tänä vuonna aktiivisena. Kokouksen lopuksi Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n puheenjohtaja **Erkki Vilja** kannusti osallistujia mukaan 6.6.2026 järjestettävään marssitapahtumaan. Tavoitteena on kasvattaa osallistujamäärää edellisvuodesta.

Vuoden Reserviläiseksi valittiin pitkäaikainen aktiivitoimija Tuomo Virta (oik.) Huomion luovutti yhdistyksen puheenjohtaja Oskari Lepistö.

Lahden Reserviläiset ry:n standaari luovutettiin ammuttatoiminnan koulutuksessa ja järjestelyissä ansiotuneelle Timo Lahtiselle (oik.)

Lähiajan tapahtumia

16.6.
Reserviläisen kuntotestit (LKT ja Cooper/ UKK kävely) Radiomäellä. Ilmoittautuminen MPK-sivujen kautta.

28.6.
Spol cup 3, SRA-kilpailu Heinolassa

4.7.
Reservipiirin pistoolimestaruuskilpailut Vesivehmaalla

8.7.
Reservipiirin Falling-plates piirinmestaruuskilpailut Vesivehmaalla

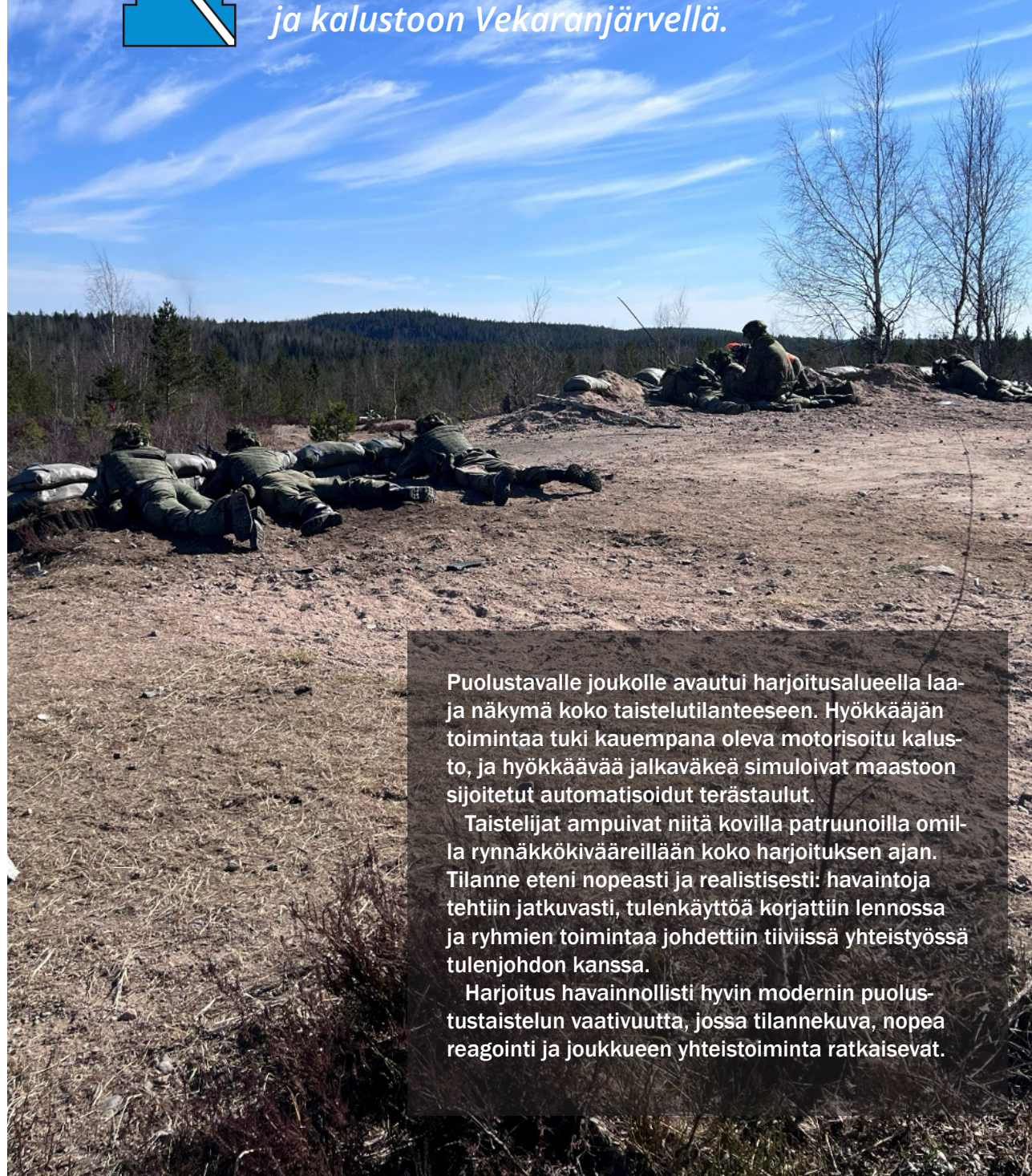
5.8.
Reserviläisammunnan RA1-4 piirinmestaruuskilpailut

lres.fi

Kovapanosammunnat Vekaralla

Lahden Seudun Tykistökilta tutustui Karjalan tykistörykmentin koulutukseen ja kalustoon Vekaranjärvellä.

Puolustavalle joukolle avautui harjoitusalueella laaja näkymä koko taistelutilanteeseen. Hyökkääjän toimintaa tuki kauempana oleva motorisoitu kalusto, ja hyökkäävää jalkaväkeä simuloivat maastoon sijoitetut automatisoidut terästaulut.

Taistelijat ampuivat niitä kovilla patruunoilla omilla rynnäkkökivääreillään koko harjoituksen ajan. Tilanne eteni nopeasti ja realistisesti: havaintoja tehtiin jatkuvasti, tulenkäyttöä korjattiin lennossa ja ryhmien toimintaa johdettiin tiiviissä yhteistyössä tulenjohton kanssa.

Harjoitus havainnollisti hyvin modernin puolustustaistelun vaativuutta, jossa tilannekuva, nopea reagointi ja joukkueen yhteistoiminta ratkaisevat.

”Toimintaa johdettiin rakentavasti ja opastavasti – ei käskyttämällä tai moittimalla. Varusmiehille annettiin jatkuvasti neuvoja ja tukea tilanteen hallintaan. Koulutuksen taso vaikutti erittäin korkealta.”

LAHDEN SEUDUN TYKISTÖKILTA toteutti perinteen kevätretkensä 12.4.2026 Vekarajärvelle, Pähkäjärven harjoitusalueelle seuraamaan kovapanosammuntaa yhdessä Karjalan Tykistörykmenttikillan kanssa.

Maakuntamme asevelvollisista yli kolmannes suorittaa palveluksensa Vekaralla Karjalan prikaatin eri aselajeissa, joten seurantaryhmämme tykistömiehistä muodostui jälleen täysi kiintiö.

Kiitokset Karjalan prikaatille erinomaisista järjestelyistä ja erityisesti Karjalan tykistörykmentin komentajalle, everstiluutnantti **Mikko Virénille** sekä hänen henkilökunnalleen.

Puolustustaistelun esittelyä

Harjoitus oli vuoden 2026 saapumiserän ensimmäinen kovapanosammunta. Mukana oli joukkoja Karjalan prikaatin eri joukko-osastoista: Karjalan Tykistörykmentistä, Kymen jääkäripataljoonasta sekä Rajavartiolaitoksesta. Harjoituksen vahvuus oli noin 400 varusmiestä ja 80 kouluttajaa. Käytössä oli noin 130 ajoneuvoa.

Vierailijat kuljetettiin harjoituksen aikataulun mukaisesti eri tapahtumapaikoille minuuttiaikataululla. Ylimääräistä aikaa ei juuri jäänyt, mutta Pähkäjärven sotkussa ehdittiin kuitenkin nauttia perinteiset kahvit ja munkit.

Päivän seuranta alkoi Karjalan prikaatin Juurikomaan harjoitusalueella puolustustaistelun esittelyllä. Hyökkääjän rynnäkövaunu tuhottiin ensin singolla, minkä jälkeen puolustavan ryhmän taistelijat etenivät omiin taisteluasemiinsa.

Koulutuksen taso korkeaa

Taistelutilanne oli aktiivinen ja käskyjä annettiin jatkuvasti. Ryhmänjohtaja piti yhteyttä tulenjohtajaan, havaintoja korjattiin ja tulenkäyttöä säädettiin tilanteen mukaan. Melu oli kova, mutta toiminta ripeää ja ammattimaista. Myös me vanhat ”tykkijullit” innostuimme seuraamaan toimintaa.

Erityisen myönteisen vaikutelman teki kouluttajien tapa ohjata varusmiehiä. Toimintaa johdettiin rakentavasti ja opastavasti – ei käskyttämällä tai moittimalla.

Liikkuva Tremos Amos -kranaatinheitinjärjestelmään asennettu raskas kranaatinheitin mahdollistaa nopean tulenkäytön ja välittömän siirtymisen uuteen asemaan. Nykyaikaisessa taistelussa liikkuvuus, tulinopeus ja suojautuminen ovat keskeisiä tykistön tehokkuuden kannalta.

la. Varusmiehille annettiin jatkuvasti neuvoja ja tukea tilanteen hallintaan. Koulutuksen taso vaikutti erittäin korkealta.

Rauhan aikana toimittaessa turvallisuusmääräyksiä luonnollisesti noudatetaan tarkasti, mutta siitä huolimatta pääsimme seuraamaan realistista taistelutoimintaa, puolustavan ryhmän toimintaa sekä tukevan kranaatinheittimistön tulenkäyttöä ja osumien korjaamista.

Kotimainen kranaatinheitinjärjestelmä

Seuraavaksi tutustuimme Patrian uuteen Tremos Amos -kranaatinheitinajoneuvoon, joka oli vielä prototyyppivaiheessa. Tremos Amos on kokonaan Patrian valmistama, kevyempi ja erittäin liikkuva Amos-kra-

naatinheitinjärjestelmä. Ajoneuvon miehistöön kuuluu ammunnan johtaja, ampuja, kaksi lataajaa ja kuljettaja.

Ajoneuvoon koulutetut varusmiehet olivat ylpeitä osaamisestaan ja tyytyväisiä järjestelmän suorituskykyyn. Tremos soveltuu hyvin Suomen metsäiseen maastoon, mutta toimii tehokkaasti myös rakennetussa ympäristössä.

Ajoneuvo siirtyy nopeasti asemaan, toteuttaa tulitehtävän ja vaihtaa välittömästi väistöasemaan – modernin liikkuvan tulenkäytön periaatteiden mukaisesti.

Samalla korostui, kuinka nopeasti sodankäynti kehittyy. Droonien merkitys on kasvanut voimakkaasti, mutta samalla kehitetään jatkuvasti myös niiden torjuntaa. Ukrainassa käynnissä oleva sota on osoittanut, kuinka tärkeää teknologinen osaaminen ja reaaliaikainen tilannekuva ovat modernissa sodankäynnissä.

Suomen puolustuskyvyn kannalta teknologiset uudistukset ovat välttämättömiä. Myös F-35-hävittäjähankinnan merkitys näkyy erityisesti tilannekuvan hallinnassa ja eri järjestelmien yhteistoiminnassa pitkälle tulevaisuuteen.

Moukari iskee

K9 Thunder -telatykki tunnetaan Suomessa lempinimellä ”Moukari”, joka kuvaa hyvin sen voimakasta tulivai-

kutusta. Eteläkorealaisvalmisteinen 155 millimetrin telatykki on suunniteltu liikkuvaan ja nopeasti reagoivaan tulenkäyttöön, jossa tuliasemaan siirtyminen, ammunta ja välitön asemanvaihto tapahtuvat tehokkaasti ja tarkasti.

Pääsimme seuraamaan K9:n toimintaa lähietäisyydeltä noin sadan metrin päästä. Pahkajärvellä ammutaan jopa yli 11 kilometrin etäisyyksille, mutta K9:n suorituskyky ulottuu huomattavasti pidemmälle.

Ammunnan jälkeen saimme keskustella kahden vaunun varusmiesmiehistön kanssa myös arjen käytännöistä. Polttoaineenkulutus nousi esiin, mutta suuresta tykin painosta huolimatta vaunun käyttö koettiin sujuvaksi. Ammusten lataus tapahtuu pitkälti mekaanisesti, eikä savukaasuja pääse merkittävästi miehistötilaan. Siirtymisten aikana vaunussa voi jopa levätä ennen seuraavaa tehtävää.

Varusmiehet olivat silminnähden ylpeitä kalustostaan ja osaamisestaan. He toivoivat pääsevänsä Rovajärvelle valtakunnalliseen Nenosen kilpailuun ja ampumaan jopa 40 kilometrin etäisyyksille – vaikka K9-kaluston siirtäminen Lapin harjoitusalueille onkin kallista.

Kuvassa on liikkuva vastatykistötutkajärjestelmä, joka on rakennettu Mercedes-Benz Zetros -maastokuorma-auton alustalle havaitsemaan vihollisen tykistö- ja kranaatinheitintuli sekä laskemaan nopeasti ammusten lähtöpaikat vastatoimia varten.

Modernissa sodankäynnissä vastatykistötutkat ovat keskeinen osa taistelukentän reaaliaikaisesta tilannekuvasta, jossa havainto, tiedonsiirto ja vastatulen johtaminen tapahtuvat sekunneissa. Liikkuva kalusto mahdollistaa järjestelmän nopean siirtymisen uusiin asemiin ja parantaa selviytymiskykyä nykyaikaisessa taistelutilanteessa.

Suomen metsäisiin olosuhteisiin hyvin soveltuva K9 Thunder eli ”Moukari” kykenee antamaan raskasta tulitukea pitkienkin etäisyyksien päähän samalla, kun panssaroitu rakenne suojaa miehistöä vaativissa taistelutilanteissa. Puolustusvoimissa K9:t muodostavat tärkeän osan maavoimien tulivoimaa ja modernia taistelukentän liikkuvaa tykistöä.

Karjalan Prikaati kouluttaa tykkimiehet tehtäviinsä

Karjalan Tykistörykmentti (KarTR) on yksi Suomen maavoimien keskeisistä tykistöjoukoista ja osa Karjalan prikaatia. Rykmentti kouluttaa vuosittain suuren määrän varusmiehiä tykistön eri tehtäviin, kuten kenttätykistöön, tulenjohtoon, kranaatinheitinjoukkoihin ja viestitoimintaan.

Koulutuksessa painottuvat moderni liikkuva tulenkäyttö, reaaliaikainen tilannekuva sekä joukkojen tehokas yhteistoiminta vaativissa harjoitusolosuhteissa.

Karjalan Tykistörykmentin juuret ulottuvat vuoteen 1918, jolloin Kenttätykistörykmentti 2:n komentaja majuri Gabriel af Forselles määräsi patteriston perustettavaksi Lappeenrannassa. Seuraavana vuonna joukko siirtyi Viipuriin, jossa se toimi talvisotaan saakka.

Sotavuosina joukko-osasto osallistui useisiin merkittäviin taisteluihin eri nimillä, muun muassa Valkeasaaren torjuntataisteluihin kesällä 1944. Sodan jälkeen toiminta jatkui Lappeenrannassa Kenttätykistörykmentti 3:nä, kunnes nimi muutettiin vuonna 1957 Karjalan Tykistörykmentiksi.

Rykmentti siirtyi vaiheittain Vekaranjärvelle vuosina 1973–1980 ja liitettiin osaksi Karjalan prikaatia vuonna 1990.

Veteraanityöstä perinneaikaan

Tammenlehvän Päijät-Hämeen perinneyhdistys vaalii veteraanien perinnettä ja tukityötä.

VETERAANIJÄRJESTÖJEN VUOSIKYMMENIÄ jatkunut pitkäjänteinen työ on ollut sekä veteraanien arvostuksen että heidän hyvinvointinsa tukemiseksi erittäin vaikuttavaa. Sotasukupolven rivit harvenevat, ja samalla kansalliset veteraaniliitot ovat jo purkaneet toimintansa. Elämme nyt vaihetta, jolloin vastuu sotasukupolven perinnöstä ja arvojen vaalimisesta on siirtymässä perustetuille perinneyhdistyksille.

Perinnetyön kansallisen tason ohjausvastuu siirtyi viime vuonna Tammenlehvän Perinneliitolle. Liiton toiminnan tarkoitus on todettu näin:

”Liitto edistää kansallista yhtenäisyyttä, pitää yllä ja edistää maanpuolustustahtoa, vaalii koko Tammenlehvän sukupolven kulttuuriperintöä ja jatkaa veteraanien tukityötä.”

Kehittyvän perinnetyön tavoitteina on vahvistaa uskoa tulevaisuuteen, ja tahtoa rakentaa yhteiskuntaamme niin, että Suomessa on jatkossakin hyvä elää. Sotasukupolven kokemukset ja arvot antavat hyvän pohjan näille tavoitteille. Tammenlehvän Perinneliitolla on tällä hetkellä 24 valtakunnallista jäsenjärjestöä ja 27 alueellista perinneyhdistystä.

MENNEIDEN VUOSIEN aikana veteraanityö on painottunut elossa olevien veteraanien konkreettiseen tukemiseen, kuten kuntoutukseen, arjen avustamiseen ja veteraanien perinnön keräämiseen. Veteraanisukupolven henkistä hyvinvointia ja sosiaalista kanssakäymistä on vahvistettu järjestämällä heille monenlaisia tapahtumia mm. veteraaniihdistysten, kuntien ja seurakuntien toimesta.

Veteraanien, heidän leskiensä ja puolisoitensa vähentyessä paikalliset veteraaniihdistykset ovat joko lopettaneet tai lopettamassa toimintansa. Useilla paikkakunnilla on jo siirretty perinne-

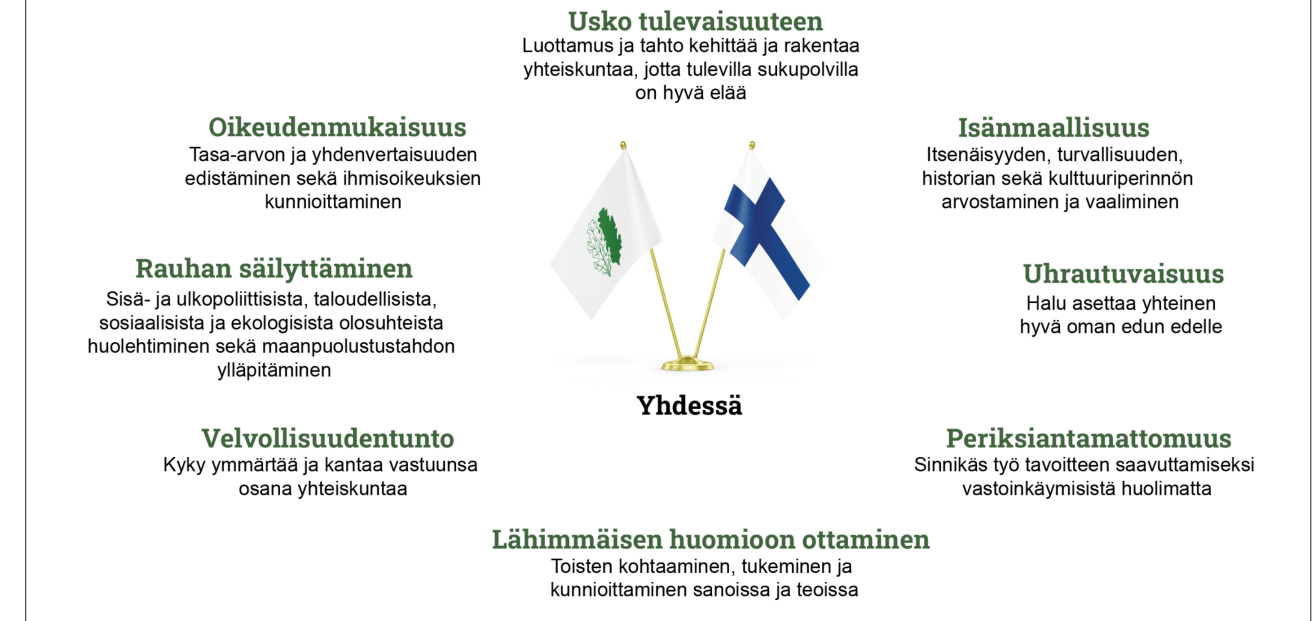
Tammenlehvän Päijät-Hämeen perinneyhdistyksen puheenjohtaja Urpo Karjalainen korostaa, että perinnetyön tärkeimpänä tehtävänä on siirtää sotasukupolven perintö tuleville sukupolville sekä varmistaa, että veteraanien, heidän puolisoitensa, leskiensä ja sotaorpojen tukeminen jatkuu niin kauan kuin siihen on tarvetta.

veteraanityön vastuuta joko perustetulle perinneyhdistykselle tai toimivalle maanpuolustusyhdistykselle. Perinneaikaan siirtyminen tarkoittaa ennen kaikkea

sotasukupolven perinteen ja arvojen siirtämistä tuleville sukupolville muistaen samalla, että veteraanien sekä heidän leskiensä ja puolisoitensa, kuten myös sotaorpojen tukeminen jatkuu niin kauan kuin tarvetta on.

TAMMENLEHVÄN PÄIJÄT-HÄMEEN perinneyhdistyksen keskeinen rooli on koota alueemme toimijat toteuttamaan perinnetyön yhteiset tavoitteet sekä osaltaan vaikuttaa perinnetyön kehittämiseen ja näkyvyyteen maakunnassamme. Yhdistyksemme vuosikokous vahvisti toimintamme painopisteet vuosille 2026–27:

Veteraanisukupolvelta periytyvät arvot

Tammenlehvän Perinneliitto edistää kansallista yhtenäisyyttä, pitää yllä maanpuolustustahtoa, vaalii sotasukupolven kulttuuriperintöä ja jatkaa veteraanien tukityötä. Liitto vastaa puolustusministeriön ohjauksessa veteraaniperinnetyöstä ja sen alueellisesta koordinaatiosta.

Jokainen sukupolvi löytää oman tapansa kunnioittaa veteraanien perintöä. On tärkeää, että historiaamme rakentaneet veteraanisukupolven arvot ovat mukana rakentamassa myös tulevaisuuttamme.

** luoda kirkas ymmärrys maakunnan toiminnasta, järjestelyvastuista ja perinnetyön mahdollisuuksista,*

** aktiivinen vuorovaikutus jäsenyhdistysten, veteraanitoimijoiden, kuntien ja seurakuntien kanssa,*

** jäsenyhdistysten kiinnittäminen käytännön perinnetyöhön,*

** tarvittavan tuen ja hoivan mahdollistaminen 2027 alkaen, ml. rahoituksen saaminen,*

** uusien perinnetyömuotojen konkretisointi ja erityisesti nuorempien tavoittaminen.*

VETERAANITYÖHÖN OVAT vuosikymmenten aikana antaneet merkittävän panoksensa myös puolustusvoimat, kunnat ja seurakunnat. Tämän toimivan yhteistyön jatkuvuus tulee varmistaa niin aluetasolla kuin kuntakohtaisestikin. Perinne- ja tukityön kannalta onkin aivan olennaista sopia kuntakohtaisesti, miten vastuut ja

tehtävät järjestetään: kenellä on päävastuu kuntakohtaisesta toiminnasta, ja sen koordinoinnista, mitä säännöllisiä veteraani- ja perinnetyön tapahtumia kunnassa järjestetään, ja miten kunta ja seurakunta ovat sitoutuneet toimintaan.

TÄSSÄ VAIHITTAISESSA muutostilanteessa yhteinen tarpeemme on tuntee koko maakunnan perinnetyön järjestäytymisen ja voimavarojen tilanne.

Kun tunnemme yhteisen työmme osapuolet, niin toiminnan kehittämiseksi ja vaikuttavuudelle on perusta olemassa.

Tammenlehvän Päijät-Hämeen perinneyhdistys järjestää syksyllä, myöhemmin ilmoitettava ajankohtana, maakuntamme perinnetyötapaamisen, jossa käsitellään sekä perinnetyön sisältökysymyksiä että alueellisen toiminnan tilannekuvaa.

Perinnetyön hengessä!

Urpo Karjalainen

Tammenlehvän Päijät-Hämeen perinneyhdistyksen puheenjohtaja

Veteraaniperintö siirtyy nuorille

SYSMÄN SOTAVETERAANIEEN PERINNEYHDISTYS järjesti Sysmässä arvokkaan lipunnaulaustilaisuuden, jossa kunnioitettiin suomalaisen veteraanisukupolven työtä ja perintöä. Tilaisuuden yhteydessä veteraanipatsaalla paljastettiin myös Lotta Svärd-järjestön ja Suomen Rintamamiesliiton muistolaatat.

Lipunnaulaajina olivat mukana myös Sysmän Yhtenäiskoulun oppilaskunnan edustajat. Nuorten mukanaolo toi tilaisuuteen vahvan symbolisen viestin siitä, että veteraanien perintö, muistot ja arvot siirtyvät edelleen uusille sukupolville.

Veteraanipatsaalla paljastetut laatat kunnioittavat sekä lotta- että rintamamiesperinnettä ja tekevät näkyväksi paikallista sotahistoriaa.

Kuva Eevakaisa Lehtosalo-Lönnberg

Sepeleenlasku kunnioitti veteraanien perintöä

NASTOLASSA KUNNIOITETTIIN kaatuneiden ja veteraanien muistoa perinteisissä sepeleenlaskutilaisuuksissa entisen kunnantalon edustalla sijaitsevalla Maata puolustamaan lähteneiden muistokivellä sekä Sankarihautausmaan Sankaripaadella.

Sepeleiden laskusta vastasivat Nastolan Sotaveteraanit, Maanpuolustusnaiset, Nastolan Reserviupseerikerho sekä Nastolan Reserviläiset.

Arvokkaan tilaisuuden kunniavartiossa seisoivat **Juhani Kivistö** ja **Esa Lahtinen** Nastolan Reserviupseerikerhosta sekä **Hannu Pylvänen** ja **Matti Rossi** Nastolan Reserviläisistä. Kunniavartio loi tilaisuuteen juhlallisen ja hiljentymiseen kutsuvan tunnelman.

Sepeleenlasku on Nastolassa säilynyt tärkeänä osana paikallista veteraani- ja maanpuolustusperinnettä.

Päijät-Hämeen reserviläiset Oltermannin hiihdossa 2026

OLTERMANNIN HIIHTO HIIHDETTIIN 10.-12. maaliskuuta 2026 huomattavasti talvisemmissä olosuhteissa kuin viime vuonna, mutta märkä ja lämmin kevätssä, nopeasti sulavat lumet ja yön aikana alkanut vesisade tekivät reitistä raskaan. Reitti kulki tänä vuonna Mikkelin urheilukentältä Karjalan prikaatin Vekaranjärven varuskunnan keskusaukiolle. Ja kilpailustahan ei ollut kysymys vaan vaativasta, sotilaan fyysistä toimintakykyä kehittävästä ja mittaavasta koulutustapahtumasta.

Perinne jo vuodesta 1933

Päijät-Hämeen reserviläisjoukkue lähti kilpailuun yhtenäisenä ja motivoituneena ryhmänä. Joukkueessa oli sekä kokeneita hiihtäjiä että ensikertalaisia. Huoltovastuussa ja pääasiallisena joukkueen kasaajana toimi yli luutnantti **Mika Tervala**. Mika on aiempinakin vuosina ollut pääarkkitehti hiihtäjien kokoamisessa. Itse viestissä Mika ei tänä vuonna hiihtänyt, mutta pyörity palettia sitäkin ansiokkaammin.

Reitti julkaistiin tiistai-iltana. Tästä alkoi tarkempi suunnittelu. Hiihtoparit oli lyöty lukkoon jo aiemmin, mutta nyt mietittiin mahdolliset vaihtopaikat, joissa

viesti vaihtuisi parilta toiselle. Lopulliset päätökset tehtäisiin vasta tiedustelun pohjalta. Maastossa tuntui olevan lunta vielä hyvin, mutta teiden tilanne vaikutti haastavammalta. Isommat tiet olisivat sulia, mutta pienempien teiden kunto vaihteli laidasta laitaan. Ennusteiden mukaan teiden tilanne ei ainakaan paranisi kisaillaksi ja -yöksi luvattujen plusasteiden, sumun ja jopa vesisateen vuoksi.

Hyödynnetään vesistöjä

Päijät-Hämeen taktiikka, kuten lähes kaikkien muidenkin joukkueiden, oli hyödyntää vesistöjen jäitä mahdollisimman paljon. Olosuhteet jäälläkin vaihtelivat huomattavasti. Päijät-Hämeen joukkue kokonaisuudessaan turvautui järjestäjän majoituksiin. Tiedustelussa joukkueen kuljettajien, eli kersanttien **Tommi Backmanin** ja **Sami Vätilän** tärkeää roolia ei voi tarpeeksi korostaa. Tämäkin Oltermanni hoitui heiltä äärettömällä rutiinilla. Heidän mietteitään vähän tuonnempana.

Mikkelin urheilukentältä startanneen viestin ensimmäisen osuuden hiihtivät alikersantti **Jani Pekurinen** ja korpraali **Juuso Liukkonen**. Parista Liukkonen oli en-

simmäistä kertaa ikinä mukana eikä Pekurisellakaan ollut muistoja kuin varusmiesajalta, joskin muistojen ollessa varsin kultaisia. Ensimmäiselle osuudelle ei tarjottu juurikaan reitinvalintaa vaan parit kulkivat nästisti jonona jäätä pitkin kohti ykkösrastia.

Päijät-Hämeen viestin viejien ”Nato-suksi” ei aivan luistanut kärkijoukkueiden tahtiin, mutta viestihän oli vasta alussa. Tänä vuonna viesti hiihrettiin järjestäjän varaamilla suksilla viimevuotiseen tapaan.

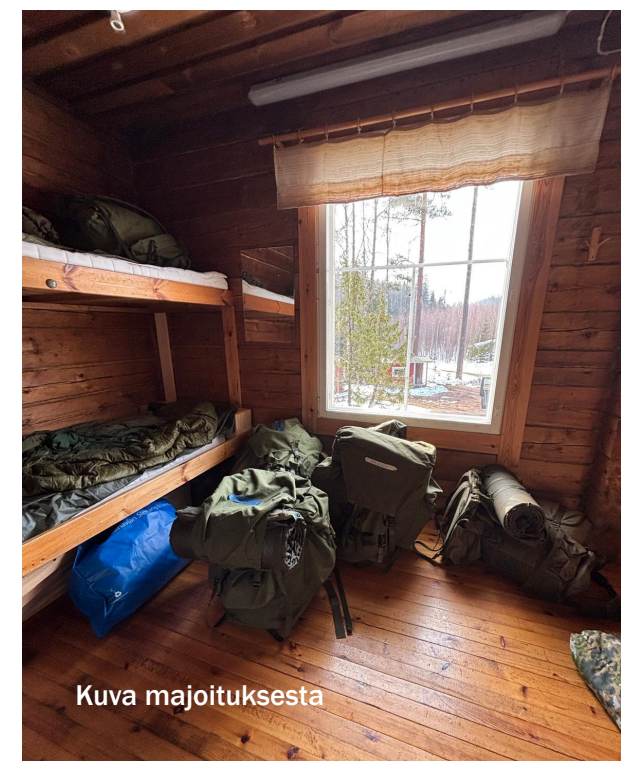
Ensimmäistä kertaa hiihrettiin uusilla Nato-suksilla. Pääsääntöisesti kommentit näistä välineistä olivat myönteisiä, joskin siteiden säätäminen oli varsin työlästä.

Osuudet hallussa

Toisen osuuden veivät alikersantti **Tuomas Grönman** ja alikersantti **Aleksi Parttimaa**. Tällekin vuodelle Aleksin pariksi oli kaavailtu viime vuoden tapaan **Tuomas Kaukola**. Tuomas joutui kuitenkin jäämään viime hetkillä pois joukkueesta. Tämä pari hoiti homman tyylikkästi pienistä virheistä huolimatta.

Kolmannella osuudella etenivät luutnantti **Oskari Joukas** ja jääkäri **Jani Koiranen**. Janille kerta oli ihka ensimmäinen. Jos Jani oli ensikertalainen, niin Oskari on ollut vakiokasvo Päijät-Hämeen joukkueessa jo useiden vuosien ajan. Pari oli tyytyväinen esitykseensä ja Jani vaikutti siltä, että häntä kannattaa kysyä mukaan seuraavanakin vuonna.

Alikersantti **Joni Karjalainen** ja alikersantti **Samuel Pökälä** vastasivat Päijät-Hämeen neljännessä osuudesta. Molemmilla oli takana myös aiempia viestejä. Pienenä kuriositeettina mainittakoon, että Jonilla, ainakin ressusarjoissa, kerta oli ensimmäinen, kun hän pääsi Oltermannissa hiihtämään...

Viesti oli Päijät-Hämeen suhteen edennyt niin, etteivät viidennen osuuden hiihtäneet kersantti **Juha Kiljunen** ja ylikersantti **Aki Karjalainen** enää välttämättä taistelleet podium-sijoituksista. Varamies Kiljunen pääsi siis tuotannollisiin tehtäviin.

Tällä parilla oli jääosuudella pieniä haasteita. Väli-maaliin pari saapui sijalla 7. Eroa johtaneeseen Suur-Savon joukkueeseen oli kertynyt jo toista tuntia, joten ankuri kapteeni **Petri Kiiskinen** sai valmistautua yötauon jälkeen, aamulla starttaavaan yhteislähtöön.

Ankkuri suoritui osuudestaan verrattain hyvin, mutta sijoituksellisesti tilanne ei muuttunut. Päijät-Hämeen reserviläiset pääsivät lukemaan viestiä Oltermannille sijalla seitsemän.

Oltermanni kuljettajien vinkkelistä

Kertausharjoituksen järjestelyjen sujuvuus Hattulassa jaksaa aina yllättää. Menomatkalta kannattaa varata vähintään 15 minuuttia ylimääräistä, kun portin kulunvalvonta tarkastaa tietoja päävartiosta. Varmistusten jälkeen portti onneksi avautui myös meille.

Muun joukkueen valmistautuessa varusteiden keräilyyn varusvaraston syövereissä kuittivarusteilla varustetut kuljettajat käyvät tarkastamassa harjoitukseen varattua kuljetuskalustoa. Tällä kerralla luottoratsut ja perävaunut saatiin alle sujuvasti ja lähtövaihe sujui ilman korjaustarvetta.

Maittavan ja monipuolisen lounaan jälkeen päästiin aloittamaan siirtyminen kohti Karjalan Prikaatia. Kilpailijat taktikoivat autoille erilaiset reitit ja tarkoituksena oli tehdä jo mennessä hieman maastotiedusteluja

arvioidun reitin alueelta. Vahva tornihuhu nimittäin kertoi kilpailureitin kulkevan Tuohikotin ja Mikkelin välillä.

Rennosti ilman kiirettä

Oltermannin tiedusteluvaiheessa liikutaan vaihtelevan kuntoisilla urilla. Tänä vuonna autolla päästiin varsin hyväpintaisia teitä myös mökkiteillä. Kilpailijoiden näkökulmasta tämä on heikkous, sillä jäisiä teitä olisi varmasti mukava hyödyntää kilpailun aikana.

Joukkueen osaaminen reitin suunnittelussa helpottaa kuljettajien työtä. Muiden joukkueiden säännätessä tiedusteluun heti keskiviikkoamun hämärässä Päijät-Hämeen osasto ottaa rennosti ilman kiirettä. Kuljettajille tämä rauhallinen lähtö sopii hyvin, sillä he ehtivät hoitaa oman tankkauksen nauttimalla sotilaskodin kottuuhintaisesta tarjonnasta.

Hiihtoparit kuljetetaan toiveiden mukaisiin pisteisiin ja varusteita viedään majoituspaikkoihin. Hiihtäjien hyvän karttasuunnittelun johdosta autoilla käydään tarkastamassa vain joitakin yksittäisiä kohteita.

Varusteiden ja hiihtäjien kuljetuksen lisäksi kuljettajat hoitavat tiedusteluvaiheessa myös ruokalahettipalveluja. Tämän vuoden tilauksissa näkyi mm. italialaisen ja turkkilaisen keittiön makuja. Tiedusteluvaihe pysyi aikataulussa ja kuljettajat ehtivät ajoissa Mikkeliin lähtöpaikan at-asemalle ennen 17.30 annettua määräaikaa. Kilpailun lähdön jälkeen siirryttiin takaisin Vekaranjälle. Illan viimeinen määräaika oli ilmoittautuminen ennen 21.00 alkavaa ajokieltoaikaa.

Paluumarssi Hattulaan

Kilpailun seuranta jää kuljettajilla yleensä vähäiseksi riittävän levon varmistamiseksi. Majoitustilana käytetyn liikuntahallin akustiikka ja monenlaisten nukkumistyylien aikaansaamat keskeytykset mahdollistivat kuitenkin jonkinlaisen tilanneseurannan.

Torstaiamuna kuljettajat lähtivät liikkeelle heti ajokiellon päätyttyä 05.30. Hiihtäjät haettiin majoituspaikoista illalla ilmoitetun aikataulun mukaisesti. Mukavuuksilla ja viihtyisillä olosuhteilla varustetuista majoituksista huolimatta hiihtäjät olivat hienosti valmiina aikataulun mukaisesti ja siirrot varuskuntaan etenivät hienosti.

Torstain ohjelmassa on lähinnä hiihtäjien ja varusteiden huoltoa ja oman joukkueen ankkuriosuuden seuranta ja ankkurin vastaanotto maaliin. Hiihtäjien huoltaessa itseään kuljettajat valmistelivat hiihtovälineet palautuskuntoon.

Paluumarssi Hattulaan sujui yhden pysähdyksen taktiikalla ajoneuvoissa ilmenneistä vioista huolimatta ilman viivytyksiä. Muiden hoitaessa varusteiden palautuksia kuljettajat hoitavat ajoneuvot palautuskuntoon. Tämä tarkoittaa pesua, siivousta ja tankkausta höystettynä oman vuoron odottelulla jokaisessa välissä.

Kuljettajien harjoitus kestää lopputoimien takia yleensä kauemmin kuin muilla. Saamme siis samalla rahalla enemmän, asiaa.

Petri Kiiskinen ja Sami Väliä

Viesti Oltermannille

Päijät-Hämeen reserviläisten vuoden 2026 Oltermanni-joukkue.

Perinne jo vuodesta 1933

OLTERMANNIN HIIHTO on Puolustusvoimien vanhin yhä järjestettävä sotilaskilpailu sekä vaativa sotilaan toimintakykyä kehittävä ja mittaava koulutustapahtuma, jolla on pitkät perinteet suomalaisessa maanpuolustuksessa. Ensimmäisen kerran viesti hiihdettiin vuonna 1933 välillä Hamina–Mikkeli. Tapahtuma kunnioittaa vanhaa viestinvientiperinnettä, jossa joukkueet kuljettavat hiihtoviestiä ”kylältä kylälle” arvostetulle vastaanottajalle eli Oltermannille.

Oltermannin hiihdon juuret ulottuvat maaliskuuhun 1933, jolloin silloisen 3. Divisioonan talviurheilupäivien yhteyteen luotiin uusi sotilaallista hiihtotaitoa, kestävyyttä ja yhteistoimintaa kehittävä tapahtuma. Ennen talvisodan syttymistä hiihto ehdittiin järjestää neljä kertaa, mutta sotavuodet katkaisivat perinteen.

Perinne herätettiin uudelleen henkiin 1950-luvun alussa, kun 3. Divisioonan komentaja, kenraalimajuri **P. A. Autti**, määräsi tapahtuman käynnistettäväksi uudelleen. Ensimmäinen sodanjälkeinen Oltermannin hiihto järjestettiin vuonna 1951, minkä jälkeen tapahtuma on hiihdetty lähes yhtäjaksoisesti vuosittain eri puolilla Suomea Maavoimien joukko-osastojen järjestämänä.

Päijät-Hämeessä tapahtuma toteutetaan Oltermannin hiihdon alkuperäisiä perinteitä kunnioittaen, joista tärkein on viestin tuonti Oltermannille. Perinteisiin kuuluu myös, että kilpailureitti pidetään salassa reitin julkistamiseen saakka.

Maakesken lottia. Alina Salvila, Linda Sihvonen, Tyyni Herlevi, Siviä Häkkä ja Sanni Häkkä. Kuva on pikkulottana toimineen Lahden Lottaperinneyhdistyksen jäsenen Raija Hemmilän perhealbumista.

Lottatyötä ei unohdeta

30-vuotias Lahden Seudun Lottaperinneyhdistys ylläpitää työn ja kunnian muistoja tässä päivässä.

VALTAKUNNALLINEN LOTTA SVÄRD -järjestö sai alkunsa vapaussodan jälkeisessä Suomessa, kun suojeluskuntien yhteyteen syntyneet naisryhmät järjestäytyivät yhteiseksi organisaatioksi. Naiset olivat osallistuneet jo sodan aikana muun muassa muonitukseen, sairaanhoitoon ja varustamiseen.

Nimeä Lotta Svärd käytettiin ensimmäisen kerran Riihimäellä marraskuussa 1918, ja valtakunnallinen järjestö rekisteröitiin vuonna 1920. Järjestöstä kasvoi nopeasti koko maan kattava vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö, jonka toiminta jakautui muun muassa muonitus-, sairaanhoito-, varus- ja keräystyöhön.

Lahdessa lottatoiminta käynnistyi varhain. Lahden suojeluskunnan naisjaosto perustettiin 14. elokuuta 1919, kun kaupungintalolla pidettyyn kokoukseen koontui joukko paikkakunnan naisia tukemaan suojeluskunnan toimintaa. Jo alkuvuosina työ jakautui eri tehtäväalueisiin, ja Lahden lotat osallistuivat aktiivisesti harjoitusten järjestelyihin, varainhankintaan sekä huolto- ja tukitehtäviin.

Harmaa lottapuku käyttöön

Varsinainen yhdistystoiminta alkoi 30. tammikuuta 1921, kun valtakunnallisen Lotta Svärd ry:n uudet

säännöt hyväksyttiin käyttöön. Pian tämän jälkeen perustettiin myös lottapiiri suojeluskuntapiiriin rinnalle nimellä Etelä-Hämeen piirin Lahden paikallisosasto.

Aluksi Lahden lotat käyttivät sinivalkoruudullista pukua pitsikauluksineen ja esiliinoineen, mutta käytännössä epäkäytännölliseksi osoittautunut asu jäi lyhytaikaiseksi. Vuonna 1923 käyttöön tuli myöhemmin tunnetuksi tullut harmaa lottapuku.

Lottatoiminta ei perustunut pelkästään auttamishaluun, vaan sen taustalla oli laaja koulutusjärjestelmä. Lahden lotat osallistuivat kursseille ja harjoituksiin, joissa opeteltiin ensiapua, kenttäolosuhteissa toimimista sekä muonitus- ja huoltotehtäviä.

Muonitustyö näkyvin tehtävä

Lahdessa muonituslotat vastasivat suojeluskunnan harjoitusten, retkien ja tapahtumien ruokahuollosta sekä järjestivät kahvitukia ja kenttäruokailuja suurillekin osallistujajoukoille. Erityisen tunnetuksi Lahden lottien muonitustyö tuli Salpausselän kisojen yhteydessä, jolloin lotat huolehtivat kilpailijoiden, toimitsijoiden ja yleisön ruokailusta. Kenttäkeittiöissä valmistettu hernekeitto ja kahvitarjoilu kuuluivat olennaisena osana kisojen tunnelmaan.

Ukko-Pekka, tasavallan presidentti Svinhufvud tarkastaa Lahden lottien rivistöä Salpausselän kisoissa 1932, jossa lotat jälleen vastasivat kisojen muonituksesta.

Talvi- ja jatkosodan Lahden seudun lotat palvelivat mm. kanttiineissa, muonituksessa, sairaanhoidossa sekä erilaisissa huolto- ja järjestelytehtävissä. Toiminta kuvastaa hyvin koko suomalaisen lottajärjestön merkitystä: kyse oli laajasta vapaaehtoisten naisten verkostosta, jonka työ tuki puolustusvoimien toimintaa ja vahvisti kotirintaman kestävyttä vaikeina vuosina.

Paikallisosaston viimeiset kuukaudet

Suomen Lotta Svärd -järjestö lakkautettiin 23. marraskuuta 1944 liittoutuneiden valvontakomission vaatuksesta samaan aikaan suojeluskuntajärjestön kanssa. Päätös merkitsi myös Lahden paikallisosaston toiminnan päättymistä. Järjestön sääntöjen mukaan sen varat tuli toiminnan päättyessä siirtää suojeluskuntajärjestölle tai käyttää isänmaallisiin ja yhteiskunnallisiin tarkoituksiin.

Lahdessa ratkaisut jouduttiin tekemään nopeasti. Lokakuussa 1944 paikallisosaston johto hankki vielä lotille tarkoitettuja vaatteita, mutta samalla valmisteltiin jo omaisuuden siirtämistä hyväntekeväisyyteen. Lahjoituksia annettiin muun muassa Suomen Naisten

Lotta Svärd -järjestön lotat osallistuivat sodan aikana Suomen puolustuksen tukemiseen. Lottien työ vapautti miehiä rintamatehtäviin ja piti yllä yhteiskunnan toimintakykyä poikkeusoloissa. Lottien palvelustehtäviin kuuluivat lukuisat tukitehtävät aina muonituksesta ilmapuolustukseen. Lottia palveli eri tehtävissä noin 240 000 naista. Lottien työ vapautti miehiä rintamapalvelukseen ja auttoi ylläpitämään yhteiskunnan toimintakykyä poikkeusoloissa.

Huoltosäätiölle, Sotainvalidien Veljesliitolle sekä Lahden seurakunnalle kirkollisiin tarkoituksiin. Myös useat lahtelaiset koulut ja oppilaitokset saivat avustuksia.

Viimeisessä kokouksessaan marraskuussa 1944 Lahden paikallisosasto teki vielä lisälahjoituksia muun muassa Koteja Kodittomille -yhdistykselle ja Lahden seurakunnalle. Lahden lottien historiaan liittyi myös raskaita menetyksiä: useita paikallisosaston jäseniä kaatui sodassa tai menehtyi myöhemmin sodassa saamiinsa vammoihin. Viisi heistä on haudattu Lahden sankarihautaan.

Lottaperinnetyö alkaa

Melkein 50 vuotta kului, ennen kuin lottatyö sai jälleen sille kuuluvan arvonsa, kun 1990-luvulla Suomessa alkoi lottaperinnetyön uusi vaihe.

Kiinnostus sodan kokeneiden naisten työhön kasvoi, ja vuosikymmenten hiljaisuuden jälkeen Lotta Svärd -järjestön merkitys haluttiin nostaa uudelleen näkyväksi osaksi Suomen historiaa. Lottien työ kotirintamalla tunnustettiin yhä selvemmin tärkeäksi osaksi sodanaikaisia ponnistuksia.

Käännekohtana pidetään syyskuuta 1991, jolloin Helsingissä Finlandia-talossa järjestettiin

Elsa oli Lotta Lunkreeni

Elsa Vanhalan (o.s. Lampi) tie lotaksi alkoi talvisodan syttyessä Sortavalan sotilassairaalan muonitustehtävissä. Sortavalan evakuoinnin jälkeen palvelus jatkui Lahdessa Kansanopistolla, ja välirauhan aikana hän osallistui Salpalinjan rakentajien huoltotyöhön Erämaan työmaakylässä.

Jatkosodan aikana Elsa palveli Juntusrannassa aina sodan päättymiseen saakka. Rauhan tultua hänen työnsä jatkui vielä Kajaanin rajatoimistossa sekä Rovaniemellä jälleenrakentajien muonituksessa. Siviiliin hän palasi vasta keväällä 1945.

Sotavuosina Elsa liittyi myös osaksi suomalaista kulttuurihistoriaa. JR 32:n valistusupseerina toiminut **Erkki Tiesmaa** kirjoitti syksyllä 1941 iskelmän ”Eldankajärven jää”, josta tuli yksi aikansa tunnetuimmista lauluista. Sen Lotta Lunkreeni -hahmo sai innoituksensa nuoresta lottia Lampista – nimi muutettiin laulun rytmiin ja riimiin paremmin sopivaksi. Elsa itse sai tietää yhteydestä vasta vuosikymmeniä myöhemmin.

Lotta Svärd -järjestön 70-vuotisjuhla. Tilaisuus kokosi yhteen entisiä lottia, pikkulottia sekä valtiohallan edustajia.

Presidentti **Mauno Koiviston** ja puolustusministeri **Elisabeth Rehnin** osallistuminen koettiin merkittävänä julkisena tunnustuksena lottien työlle.

Suomen Lottaperinneliitto perustettiin 30. tammikuuta 1992 yhdistämään paikalliset lottaperinneyhdistykset ja koordinoimaan niiden toimintaa koko maassa.

Lahden seudulle perinneyhdistys

Lahden Seudun Lottaperinneyhdistys oli järjestyksessä kolmannestoista Suomessa perustettu lottaperinneyhdistys vuonna 1995.

Perustamiskokous pidettiin 18. toukokuuta 1995. Paikalle saapui 32 asiasta kiinnostunutta henkilöä, ja kokouksessa päätettiin yksimielisesti yhdistyksen perustamisesta. Yhdistyksessä oli aluksi 46 jäsentä.

Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin **Paula Kurki-Suonio** Lahdesta. Ensimmäiseen hallitukseen kuuluivat puheenjohtaja Paula Kurki-Suonio, varapuheenjohtaja **Anna-Liisa Apiala** ja sihteeri **Pia Heinonen**.

Lisäksi hallitukseen valittiin **Liisa Iso-Sipilä** (Lahti), **Outi Siimes** (Lahti), **Pirkko-Liisa Heikkilä** (Heinola), **Kerttuli Tervonen** (Heinola), **Helky Lemminki** (Nastola) ja **Helena Maukola** (Asikkala)

lähde:

Lahden Lottakirja. Lahden Seudun Lottaperinneyhdistys 1995–2025, kirj. Timo Taulo (2026).

Syyskuun 1991 alussa vietettiin Finlandia-talossa Lotta Svärd -järjestön perustamisen 70-vuotisjuhlaa, jossa puolustusministeri Elisabeth Rehn esitti nyt jo legendaariseksi tulleen valtiohallan kiitoksen lotille. Se lopetti 50 vuoden hiljaisuuden.

Hyvät kuulijat!

Nyt vietettävän juhlan tarkoituksena on nostaa lotat siihen arvoon, jolle he historiallisesti kuuluvat toimiessaan pyyteettömästi itsenäisen Suomemme hyväksi. Pitkän odotuksen jälkeen yhteiskuntamme on valmis osoittamaan kiitollisuutensa lottien työstä. Maamme historiassa aikoinaan kiistellyn järjestön nimi tulee säilymään pelkästään valoisana.

Samalla, kun esitän puolustusministeriön tervehdyksen, tervehdin myös niitä lottia, jotka eivät ole mahtuneet tähän tilaisuuteen. Syvästi valitan, että käytettävissämme olevat tilat ovat niin riittämättömät, että tuhansia ja taas tuhansia on jäänyt ulkopuolelle. Vaikka ette olekaan päässeet paikalle, se ei vähennä työnne merkitystä ja kunnioitusta.

Ote Elisabeth Rehnin puheesta Finlandia-talolla 13.9.1991

Korporaali Jaakko Rytönen oli yksi Suomen menestyneimmistä panssarintorjujista ja Mannerheim-ristin ritari numero 176.

JAAKKO RYTÖNIEMI SYNTYI Sysmässä 15. lokakuuta 1918 maanviljelijäperheeseen. Talvisodan ja jatkosodan aikana hän palveli panssarintorjuntamihe-
nä 10. divisioonan 32. tykkikomppaniassa.

Kesällä 1944 Neuvostoliiton suurhyökkäys Karjalan kannaksella asetti Suomen puolustuksen äärimmäiseen koetukseen. Ratkaisevissa taisteluissa tarvittiin rohkeita ja taitavia miehiä pysäyttämään vihollisen panssarit.

Rytönen osoittautui juuri tällaiseksi sotilaaksi. Kesäkuun 1944 taisteluissa Mustamäessä, Peippolanmäessä ja Tammisuolla hän toimi panssarintorjuntatykin ampujana tilanteissa, joissa vihollisen vaunut etenivät voimakkaan tykistötulen tukemina suomalaisia asemia vastaan.

Useissa tapauksissa hän antoi vaunujen tulla erittäin lähelle ennen tulen avaamista varmistaakseen osuman. Tehtävä vaati kylmähermoisuutta, tarkkuutta ja poikkeuksellista rohkeutta.

Peloton, taitava ja tuloksellinen

Mannerheim-ristin nimitysesityksessä Rytöniemeä kuvataan harvinaisen pelottomaksi, taitavaksi ja tulok-

selliseksi panssarintuhoojaksi. Hänen tililleen kirjattiin yhteensä 13 tuhottua vihollispanssarivaunua, mikä nostaa hänet Suomen menestyneimpien panssarintorjujien joukkoon. Hänen toimintansa vaikutti osaltaan siihen, että suomalaiset joukot kykenivät pysäyttämään puna-armeijan etenemisen kesän ratkaisevissa torjuntataisteluissa.

Poikkeuksellisista ansioistaan korporaali Jaakko Rytönen nimitettiin Mannerheim-ristin ritariksi 21. joulukuuta 1944. Hänestä tuli ritari numero 176.

Sodan jälkeen Rytönen siirtyi siviilielämään, valmistui poliisikoulusta ja työskenteli poliisina sekä myöhemmin yrittäjänä. Veteraaniperinteiden vaaliminen säilyi hänelle tärkeänä koko elämän ajan. Hän osallistui aktiivisesti veteraani- ja ritariyhteisöjen toimintaan aina kuolemaansa saakka.

Jaakko Esko Rytönen

Syntynyt Sysmässä 15.10.1918
Korporaali, 32. tykkikomppania
Mannerheim-ristin ritari nro 176
Mannerheim-risti myönnettiin 21.12.1944
Tuhosi yhteensä 13 vihollisen panssarivaunua
Kuoli Helsingissä 17.9.1999

Päijät-Hämeen reservipiirin SRA-piirinmestaruuskisa 2026

Avoim luokka

1. Oskari Lepistö (LRes) – 480,2575 pist.
2. Miika Saha (AsRes) – 425,7408
3. Vili Peltola (LRes) – 406,6601

Vakioluokka

1. Marko Patrakka (AsRes) – 505,0000
2. Jani Anttilainen (AsRes) – 289,2342
3. Mikko Tommo (AsRes) – 281,1416

Military-luokka

1. Riku Virkki (LRes) – 475,2554
2. Joni Klinga (AsRes) – 405,6981
3. Kalle-Antti Järvinen (AsRes) – 404,5851

Naiset

1. Sanna Saren (HeiRes) – 144,7460
2. Kirsi Ahola (LRes) – 101,6034

Vakioluokka H50

1. Marko Patrakka (AsRes) – 505,0000
2. Seppo Jauhanen (AsRes) – 273,6287
3. Jarno Vilen (AsRes) – 272,3101

Avoim luokka H50

1. Esa Sihvola (LRes) – 330,6822
2. Matti Pauna (NastRes) – 216,6246
3. Arto Elonen (HeiRes) – 214,9199

SEO.

Kansanedustaja Mira Nieminen: Turvallisuus ja puolustus on yhteistä vastuuta

SUOMEN TURVALLISUUS RAKENTUU vahvaan kansalliseen yhteiseen tahtotilaan, jossa maan rajoja puolustetaan ja yhteiskuntarauhaa turvataan. Näinä aikoina, jolloin geopoliittinen ympäristö on epävakaa ja sotien heijasteet koskettavat konkreettisesti myös Suomea, herää varmasti erilaisia kysymyksiä turvallisuudesta ja puolustuksesta, mitä ei vielä muutamia vuosia sitten olisi tehty. Maailmanjärjestys ympärillä on muuttunut ja esimerkiksi uudet teknologiset kyvykkyydet ja niiden nopea kehittyminen haastavat meidät kaikki pysymään ajassa mukana.

Turvallisuus ei synny tyhjiössä, vaan sen eteen tehdään töitä ja päätöksiä joka päivä eri yhteiskunnan sektoreilla. Se on konkreettisten tekojen ketju täynnä valintoja, jotka tehdään eduskunnassa, viranomaisissa ja jokaisen suomalaisen arjessa. Muuttuneessa turvallisuustilanteessa yhteinen vastuu korostuu enemmän kuin vuosikymmeniin, vaikka varsinaista välitöntä Suomeen kohdistuvaa uhkaa ei ole.

Suomi on kehittänyt puolustustaan määrätietoisesti. Nato-jäsenyys on muuttanut Suomen turvallisuuspolitiikan perustaa, mutta samalla se on tuonut mukanaan uudenlaisia velvoitteita ja vastuita. Eduskunnassa käydään jatkuvaa keskustelua siitä, kuinka Suomi kantaa oman osansa yhteisestä puolustuksesta uskottavasti ja pitkäjänteisesti. Isänmaallisuus 2020-luvulla ei tarkoita sulkeutumista ulkopuoliselta

maailmalta, vaan vastuullista osallistumista. Suomi toimii aktiivisesti kansainvälisessä yhteistyössä, mutta pitää samalla huolta omasta kansallisesta puolustuskyvystään toimien mallimaana muille. Pieni, sisukas ja kekseliäs kansa toimii tehokkaasti ja joustavasti.

”
**Suomessa on perinteisesti
ymmärretty vahvan kansallisen
puolustuksen merkitys,
mutta nykyinen turvallisuus-
ympäristö edellyttää entistäkin
systemaattisempaa taloudellista
panostamista.**

Turvallisuus ja puolustus maksavat. Puolustusmäärärahojen tasoa on ollut pakko nostaa vaatimusten edellyttämälle tasolle talouden vaikeasta tilanteesta huolimatta. Suomessa on perinteisesti ymmärretty vahvan kansallisen puolustuksen merkitys, mutta nykyinen turvallisuusympäristö edellyttää entistäkin systemaattisempaa taloudellista panostamista myös tulevaisuudessa. Uskon, että tämä ymmärretään laajasti.

Eduskunnassa käsitellään paljon asioita, jotka liittyvät suorituskykyyn, kalustoon, infrastruktuuriin, reserviin ja henkilöstöön. Niissä vilahtelevat hybridivaikuttaminen, kybertur-

Mira Nieminen on lahtelainen poliisi, tutkintayksikön johtaja ja reservin kersantti.

Hän on toiminut Perussuomalaisten kansanedustajana vuodesta 2023 lähtien ja vaikuttaa useissa merkittävässä valtakunnallisissa luottamustehtävissä.

Nieminen toimii mm. Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen puheenjohtajana, Euroopan neuvoston Suomen valtuuskunnan jäsenenä sekä perustuslakivaliokunnan jäsenenä.

Lisäksi hän vaikuttaa eduskunnan hallinto-, laki- sekä sosiaali- ja terveysvaliokunnissa.

vallisuus, kriittinen infrastruktuuri ja Suomen kyky selviytyä erilaisista häiriötilanteissa, kuten droonien kohdalla olemme saaneet kokea. Samalla on huolehdittava siitä, että maanpuolustustahto säilyy korkealla.

”
**Eduskunnassa käydään jatkuvaa
keskustelua siitä, kuinka Suomi
kantaa oman osansa yhteisestä
puolustuksesta uskottavasti ja
pitkäjänteisesti.”**

Eduskunnan keskusteluissa on painotettu harjoitusmäärien lisäämistä, vapaaehtoisen maanpuolustuksen tukemista sekä reserviläisten osaamisen jatkuvaa kehittämistä. Samalla on tunnistettu tarve huolehtia henkisestä kriisinkestävyydestä niin, että suomalaiset luot-

tavat toisiinsa ja yhteiskuntaan myös vaikeina aikoina.

Kokonaisturvallisuusajattelu on kaikkia yhdistävä teema, jossa eri turvallisuudensektorit ja -viranomaiset toimivat yhä enemmän toistensa osa-alueilla. Tiedonkulun esteiden purkaminen on tärkeää ja se tukee yhteistä tilannekuvaa ja toiminnan sujuvuutta. Näiden asioita edistämme nyt eduskunnassa laajasti.

Tänä aikana, jolloin Euroopan turvallisuustilanne on jännittynyt, saa suomalainen isänmaallisuus vahvan uuden merkityksen. Se ei ole pelkkää menneisyyden perintöä, vaan turvaa tulevaisuuteen. Yhteinen tahtomme puolustaa Suomea, arvojamme, vapauttamme ja demokratiaamme. Niissä on se voima, joka tekee maastamme vakaan ja turvallisen myös tulevina vuosina.

KESÄKUU 2026

13.–14.6.

Resul
Falling Plate,
Mikkeli

26.6.

Panssariprikaatin
vuosipäivä

28.6.

Spol Cup 3
SRA TST,
Heinola

4. HEINÄKUUTA

PIIRIN- MESTARUUSKISAT

PISTOOLI,

VESIVEHMAA

ELOKUU 2026

5.8.

Piirin mestaruus
RA1-4

8.–9.8.

SRA SM,
Syndalen

21.–23.8.

Reserviläisten
ampumamestaruus-
kilpailut, Tyrri

21.–23.8.

Kivääri 300M,
Tyrri

28.–30.8.

Sotilasmoniottelu
mestaruuskisa,
Jyväskylä

29.8.

Reserviläisammunnan
SM, Säskylä

8. HEINÄKUUTA

PIIRIN MESTARUUSKISAT

FALLING PLATE, VESIVEHMAA

